

Oversigt over gældende fransk lovgivning vedrørende erhvervsfremmende formål og det offentliges indflydelse på det økonomiske liv.

I Frankrig eksisterer et stort antal direkte og indirekte former for økonomisk bistand til erhvervsfremme, herunder finansieringsbistand og bistand til egnsudvikling. For oversigtens skyld bliver der i det efterfølgende gjort rede dels for den franske stats støtte til erhvervslivet skabt i tiden før Frankrigs tilslutning til det større markedsområde, dels for de særlige foranstaltninger, der er blevet gennemført for at tilpasse erhvervslivet til de ændrede forhold, som tilslutningen til det nye markedsområde måtte antages at indebære.

I.

Statens direkte støtte.

Statens økonomiske støtte ydes af „Fonds de Développement Economique et Social“ eller efter indstilling direkte af det franske finansministerium. Der er tale enten om subvention, lån, rentegodtgørelse, fiskale lettelser eller dividendegarantier. Statens mellemkomst tager sigte på at fremme den generelle franske moderniserings- og udviklingsplan („Plan de Modernisation et d'Equipement“) sideløbende med planerne om den økonomiske ekspansion i de forskellige franske områder. Her tænkes fortrinsvis på 1) den sociale interesse i skabelsen af nye beskæftigelsesmuligheder i de underudviklede områder, 2) den økonomiske interesse i udbygningen af særlige produktioner og 3) interessen i en harmonisering af økonomien med henblik på at øge konkurrenceevnen på det internationale marked og hæve lønningerne i overensstemmelse med regeringens ønske om at forbedre levestandarden.

A. „*Prime Spéciale d'Equipement*“. Denne støtte ydes i henhold til et dekret af 30. juni 1955. Den kan andrage indtil 20 pct. af investeringer foretaget inden for handels- eller industrivirksomheder enten til istandsættelse af gamle foretagender, udvidelse af igangværende produktion eller til oprettelse af nye virksomheder. Støtten ydedes oprindeligt kun til 26 specificerede „kritiske zoner“, men kan nu ifølge dekret af 2. april 1959 ydes til alle franske områder, hvor der hersker arbejdsløshed.

B. *Lån fra „Fonds de Développement Economique et Social“*. Disse lån har næsten udelukkende økonomiske formål i modsætning til den under A. nævnte støtteform, der fortrinsvis har socialt sigte. Lånebeløbet vil kunne andrage indtil en tredjedel af den totale investering. FDES yder almindeligvis kun langfristede lån — fra 7 til 15 år — mellem 250 000 NF og 1 million NF. Rentesaften er 6 pct.

C. *Produktionslån*. I visse tilfælde kan såvel handels- som industrivirksomheder opnå produktionslån af FDESs midler. Denne låneforanstaltning ydes kun virksomheder, som tilstræber at træffe arrangementer for personalets kollektive deltagelse i produktionsstigningen og forbedring af arbejdsforholdene. Lånebeløbene kan ikke overstige 1 mill. NF og er begrænset til et tidsrum af 10 år. Renten er 4,5 pct. for lån under 5 år, 5 pct. for et tidsrum af 5-7 år og 5,5 pct. for over 7 år.

D. *Organisationslån*. Disse lån giver små og mellemstore virksomheder mulighed for at drage nytte af rådgivende virksomheders (rådgivende ingeniører, planlægningsbureauer o. lign.) ekspertbistand med henblik på gennem rationalisering, forbedring af planlægning, fabrikation, salgsmetoder etc. at tilpasse sig markedets krav. Disse lån kan ikke overstige 50 000 NF og er begrænset til 4 år. Renten andrager 4 pct.

E. *Støtte for erhvervsmæssig tilpasning og flytning*. Denne støtte ydes af „Ministère du Travail“s budgetmidler til virksomheder, som udfolder ekstraordinære bestræbelser for at uddanne deres personale til nye arbejdsopgaver. Hjælp kan tillige ydes til flytning af afskedigede arbejdere, som ikke kan finde lokal beskæftigelse.

F. *Fritagelse for betaling af fiskale afgifter*.

a) Reduktion i afgiften for udstedelse af skøder i henhold til „Code Général des Impôts“, artikel 722, ved igangsætning af ny handels- eller industriaktivitet.

b) Hel eller delvis fritagelse for betaling af næringsafgiften („patente“) i henhold til artikel 102 i finansloven for 1961.

c) Fritagelse for betaling af omsætningsafgifterne TVA („Taxe sur la valeur